

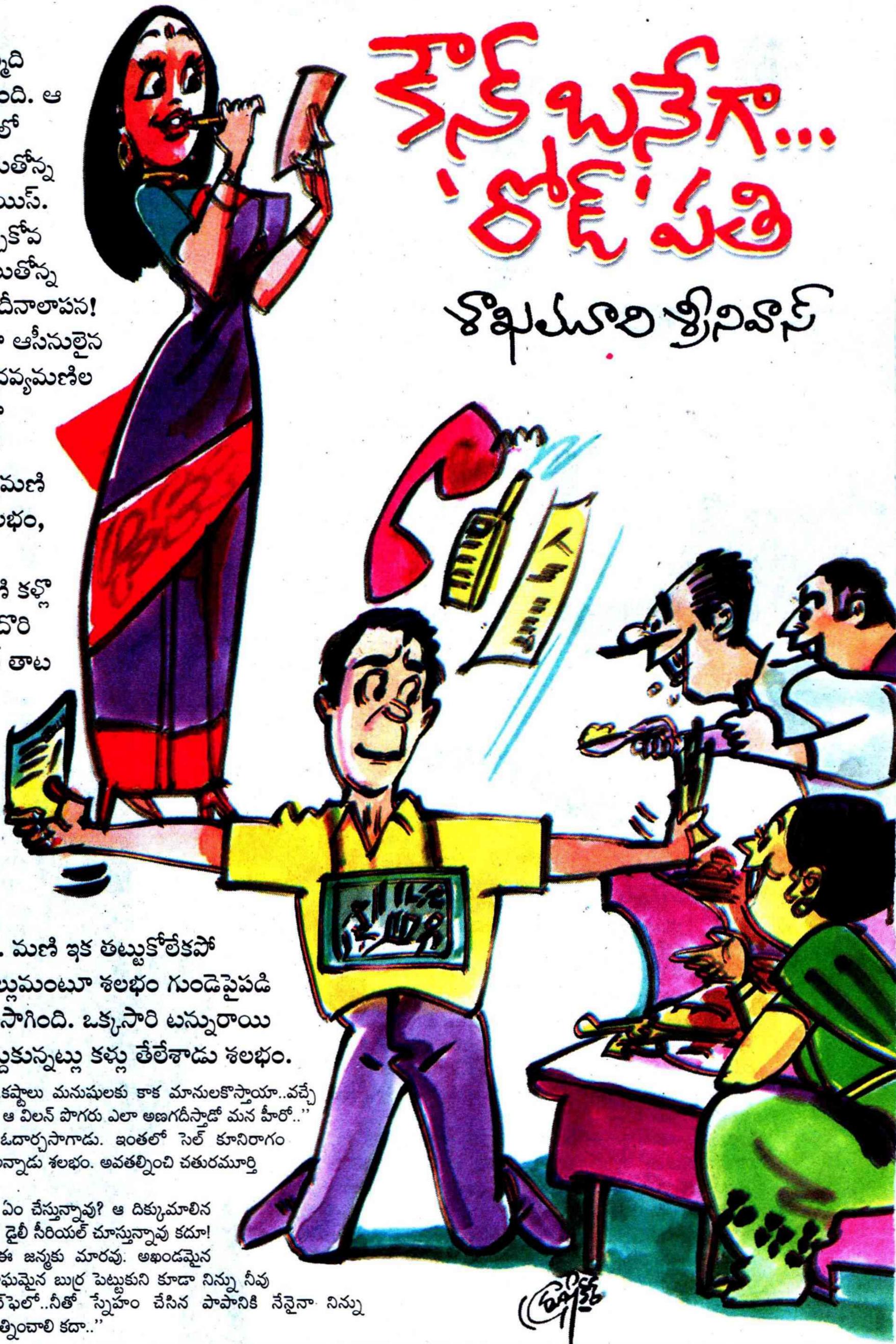
రాత్రి తొమ్మిది గంటలు దాటింది. ఆ ఫ్లాట్లోని టివిలో సవాళ్లు విసురుతోన్న లేడీ విలన్ వాయిస్. తనపై కక్షతీర్చుకోవద్దని బ్రతిమాలుతోన్న పురుష హీరో దీనాలాపన! టివి ఎదురుగా ఆసీనులైన శలభారావు, ద్రవ్యమణిల కన్నీటితో సోఫా సగం తడిసిపోయింది. ద్రవ్యమణి చీరంచుతో శలభం, అతని లుంగీ అంచుతో మణి కళ్ళో తుక్కున్నారు. దొరికితే లేడీ విలన్ తాట తీసేలా ఉన్నారు. విలన్ వాయిస్ ఇంకా పెరిగింది. హీరో కాళ్లు పట్టుకుంటున్నాడు. మణి ఇక తట్టుకోలేకపోయింది. ఘొల్లుమంటూ శలభం గుండెపైపడి శోకాలు తీయసాగింది. ఒక్కసారి బన్నురాయి గుండెల్ని గుద్దుకున్నట్లు కళ్లు తేలేశాడు శలభం.

“ఊరుకో మణీ..కష్టాలు మనుషులకు కాక మానులకొస్తాయా..వచ్చే ఎపిసోడ్లో చూడు! ఆ విలన్ పొగరు ఎలా అణగదీస్తాడో మన హీరో..” అంటూ భార్యను ఓదార్చసాగాడు. ఇంతలో సెల్ కూనిరాగం తీసింది. “హలో” అన్నాడు శలభం. అవతల్నించి చతురమూర్తి వాయిస్.

“రేయ్ శలభా.. ఏం చేస్తున్నావు? ఆ దిక్కుమాలిన కంట్లో కన్నీళ్లుండవు’ డైలీ సీరియల్ చూస్తున్నావు కదూ! నీవు మారవురా.. ఈ జన్మకు మారవు. అఖండమైన తెలివితేటలు, అమోఘమైన బుర్ర పెట్టుకుని కూడా నిన్ను నీవు మార్చుకోవు. పూర్ ఫెలో..నీతో స్నేహం చేసిన పాపానికి నేనైనా నిన్ను మార్చేందుకు ప్రయత్నించాలి కదా..”

కక్ష బునేగా... 'లేడీ' పతి

శోభయ్యారి శ్రీనివాస్

చతురమూర్తి వాగాటిని అడ్డుకుంటూ “విషయ మేంట్ చెప్పరా.. టెన్షన్తో చంపకు. నాకు మాత్రం మారాలని ఉండదా! మార్పు కోరుకోనివాడు మనిషే కాదురా. ప్రకృతిలోని ప్రతిప్రాణీ మార్పు కోరుకుంటుంది. మారాలని, మార్పుకావాలని కోరు కోనిది ప్రాణం లేని బండరాయి మాత్రమే. మార్పు తోనే మనిషిలో చైతన్యం వెల్లివిరుస్తుంది. మార్పు లోనే మనిషి జీవకణాలు పునరుజ్జీవనం పొందు తాయి.”

శలభం మాటల్ని అడ్డుకుంటూ “కాసేపు నోర్మయ్.. బుద్ధిగా చెప్పేది విను. ఈ మధ్యే ‘నక్షత్ర మైనస్’ ఛానల్లో వారానికి మూడురోజులు కౌన్సె నేగా రోడ్ పతి అనే కొత్త ప్రోగ్రామ్ మొదలెట్టారు. ప్రముఖ సినిమా నక్షత్రం అజిత్ భాయ్ యాంకర్! ఈరోజుది వస్తోంది. వెంటనే ఛానల్ మార్చి చూడు. అంతా అర్థమవుతుంది. వివరాలు రేపు మాట్లాడు కుందాం. ఉంటాను. బాయ్..” అని ఫోన్ కట్ చేశాడు చతుర.

మణి మాత్రం శలభాన్ని పట్టించుకోకుండా కన్నీళ్లు కార్చడంలో మునిగి ఉంది.

“మణీ..నీ మొహంలో ఆనందాన్ని నింపుతా నుండు.” అని ఛానెల్ మార్చి ‘నక్షత్ర మైనస్’ పెట్టాడు శలభం.

ఓ పదినిముషాలు చూడగానే ప్రోగ్రామ్ చాలా వరకు అర్థమయింది. అజిత్ భాయ్ అడిగే ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పి, వేడి ఆసనం పైని వ్యక్తి లక్షల్లో డబ్బు గెలిచేస్తున్నాడు. చతురమూర్తికి మనసులోనే కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాడు శలభం..అంత మంచి కార్యక్రమం గురించి చెప్పినందుకు.

చిన్నప్పట్నీచీ తను క్లాస్ ఫస్ట్. అంతేకాదు. స్నేహితులందరిలోనూ మొదట ఉద్యోగం పొందింది కూడా తనే! ఆఫీస్లో షార్ప్ బ్రెయిన్ గా గుర్తింపు పొందింది ఎవరు? ఇంకెవరూ తనే! తన గొప్పతనమంతా మెదడులో రివ్యూ అయ్యేసరికి ఒడలు పులకించాయి శలభానికి.

మణికేమీ అర్థం కాలేదు. అజిత్ భాయ్ హిందీలో మాట్లాడుతుండడంతో వచ్చింది సమస్య. భర్త ఆనందాన్ని షేర్ చేసుకోలేక తెల్ల మొహం వేసింది. శలభం భార్య పరిస్థితి గమనించి అంతా వివరించి చెప్పాడు. ప్రోగ్రామ్ కాన్సెప్ట్ అర్థం కావడంతో గా..ట్టిగా కేకేసింది మణి. వైర్లలో కరెంట్ ఒక్కక్షణం ఆగి ప్రవహించింది. శలభం కూడా ఒక్క క్షణం ఊపిరి తీసుకోవడం మర్చిపోయాడు. భార్య కేక సంతోషంతో వేసిందేనని నిర్ధారించుకున్నాక గుండె కుదుటబడింది.

ఉదయం నిద్రలేవగానే శలభానికి రాత్రి కల గుర్తుకొచ్చింది. తనేమో వేడి ఆసనంపై కూర్చుని వేడివేడిగా సమాధానాలిస్తోంటే ఆశ్చర్యపోయి చెక్కులు రాసేపనిలో మునిగాడట అజిత్ భాయ్! చెక్కులు రాసేరాసీ చెయ్యి నొప్పి పెడుతోందని జోక్ చేశాడట. ఒక్క హెల్ప్ లైనూ తీసుకోకుండానే పది హేను ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పి రెండు కోట్లు కొట్టే శాడట! శలభం ప్రతిభకు అచ్చెరువొంది నక్షత్ర మైనస్ వాళ్లు మరో రెండు కోట్లు బోనస్ గా ఇచ్చా రట. ఆ డబ్బుల్ని మా బాంక్ లోనే డిపాజిట్ చేయం డంటూ బాంకర్లు బ్రతిమాలుతున్న సమయం

లోనే.. మెలకువ వచ్చింది.

‘ఎంత మంచికల! ఏదో అతీంద్రియ శక్తి నా అదృష్టాన్ని ముందుగానే చూచాయగా చెబుతోంది. ఈ అవకాశాన్ని పోగొట్టుకోకూడదు. పోరాడితే పోయేదేం లేదు. బట్టతలపైని మిగిలిన వెంట్రుకలు తప్ప..’ అని గట్టిగా నమ్మి రెట్టింపైన ఆత్మవిశ్వా సంతో ఆఫీసుకు వెళ్లాడు శలభం.

ఓ గంట ముందే ఆఫీసుకు దగ్గర్లోని రెస్టారెంట్లో వాలిపోయాడు. ముందే ఫోన్ చేసి చెప్పడంతో చతుర కూడా వచ్చాడు.

“ఏరా ఏం నిర్ణయించుకున్నావు?” శలభాన్ని అడుగుతూనే బేరర్ని పిలిచాడు చతుర.

బేరర్ కు ఆర్డరిచ్చి పంపాక, “నిర్ణయించుకోవడా నికి మీనమేషాలు లెక్కబెట్టే తత్వం కాదు నాది. తాడో పేడో తేల్చుకునే రకం. ఒక ఆశయం కోసం పనిని ప్రారంభించాక వెనకడుగు వేయడం మా ఇంటా వంటా లేదు. వెనకడుగు

వేసేవాడు పిరికిదద్దమ్మ, చవట. వెనక్కి తిరగడం ఆత్మహత్యా సదృశం. నో కాంప్రమైజ్ ఇన్ దిస్ ఇస్యూ..” రొప్పుతూ కాస్త ఆపాడు శలభం.

“దానికంత లెక్కర్ అవ సరమా? దేనికెంత అవస రమో అంతే మాట్లాడరా.. నాలోని టాలెంట్, ఇంటెలి జెన్స్ నాకు తెలుసు. బట్, ఈ అనవసర ప్రసంగాల తోనే అసలు విషయం మరి చిపోతావేమోనని భయం.”

“సరేరా..నానోటిని అదు పులో ఉంచుకుంటానులే. ఆ ప్రోగ్రామ్ లోకి ఎలా ఎంటర్ కావాలో, దానికి మన ప్రయత్నాలే మిటో చెప్పలేదు నీవు. త్వరగా చెప్పు .. ఆత్రుతగా ఉంది..” శలభం ముఖంలో ఉద్విగ్నత.

“ఓకె. చెబుతాను. ముందు టీఫిన్ తిననివ్వ..” అంటూ ఎదురుగా ఉన్న ప్లేట్లపై దాడి చేశాడు చతుర. శలభానికి తన ఆత్రుత ముందు ఆకలి గుర్తుకు రాకపోవడంతో ప్లేట్లోని రెండు ఇడ్డీలను స్పూన్ తో వందల, వేల ముక్కలు చేయసాగాడు. ఆ ముక్కలు గిన్నిస్ బుక్ వారి ధృష్టిలో పడలేదు. తిండి అయిపోయేంత వరకూ చతుర మాట్లాడడని తెలుసు. ఓ అర్థగంట తర్వాత ఖాళీ అయిన ఇరవై ప్లేట్ల సాక్షిగా బ్రేవ్ మని తేన్నాడు చతుర.

అతని తేవు ఆనందరాగంలా ఉంది శలభానికి.

“ఇకనైనా చెప్పరా..” దీనంగా అడిగాడు.

“తొందరపడితే ఎలావోయ్. ఏయ్, బేరర్ రెండు కాఫీ..” అని ఆర్డరిచ్చి. ఏదో రహస్యం చెప్పేవాడిలా టేబుల్ పైకి ఒంగాడు చతుర.

కాఫీ తాగుతూనే, ఓపావుగంట సేపు ఆ ప్రోగ్రా మ్ కు వెళ్లడానికి చేయాల్సిన ఫోన్ నెంబర్లు, ఎస్. ఎమ్.ఎస్ ల వివరాలు కూలంకషంగా చెప్పాడు. కప్పులోని చివరి కాఫీ బొట్టుకూడా కంప్లీట్ కాగానే, “వెళదాం పద, త్వరగా ఫోన్ చేద్దాం..” శలభం లేవబోయాడు.

“రేయ్..దేనికి అంత తొందర. ఈరోజు, రేపు రోడ్ పతి ప్రోగ్రామ్ కు బుకింగ్ సెలవు. ఎల్లుండి ఉదయం నించే నీ తడాఖా చూపుదువులే. ముందు ఓ ప్రణాళిక తయారు చేసుకో. అన్నీ దాని ప్రకారమే పక్కాగా ఉండు. ప్రిపరేషన్ ఈజ్ మోస్ట్ ఇంపా ర్టెంట్. ప్రిపేర్ కాకుండా వెళ్లినా ఒట్టి చేతుల్లో తిరిగి రావడమే. ఈరోజంతా బాగా ఆలోచించుకో. వెనక డుగు మాత్రం వెయ్యొద్దు.” ఆఫీస్ వైపుకు నడుస్తూ ఉద్బోధ చేసేశాడు చతుర.

సాయంకాలం ఇంటికి రాగానే, అటకపైని అట్ట పెట్టెల్ని కిందికి దించాడు శలభం. ముక్కులు మూసుకుని తడిగుడ్డతో మట్టిని, బూజును తుడి చాక మెల్లగా ఓపెన్ చేశాడు. ఒక పెట్టెలోంచి మిల మిలా మెరుస్తూ కొత్తగా కనిపిస్తోన్న ఓ వెయ్యి పేజీల బౌండ్ ను బయటికి లాగాడు. ‘ఎ బుక్ ఫర్ సివిల్ సర్వీసెస్ ఎగ్జామ్స్’ అన్న అక్షరాలు దానిపై బంగారు వర్ణంలో మెరిసిపోతున్నాయి.

దాన్ని పట్టుకోగానే ట్రాన్స్ లోకి వెళ్లాడు. “ఐ.ఎ.ఎస్. అవుదామన్న సదాశయంతో తను అన్ని పుస్తకాల్ని సమకూర్చుకున్నాడు. అప్పుడే మొదలయ్యింది అడ్డంకుల పర్వం. ఉన్న ఉద్యోగం చాలని కొందరు, స్వర్గానికి నిచ్చినలని మరికొందరు. ఆర్థిక రాజకీయ సామాజిక సాంస్కృతిక మాన సిక ఇబ్బందులన్నీ కలిసి తన ప్రయత్నాలకు ఆదిలోనే హంస పాదు వేశాయి. గుమాస్తాగిరినే సెటిల్ చేశాయి. లేకుంటేనా.. లేకుంటేనా..”

అతని బట్టతలపై ద్రవ్యమణి ఒక గాట్టి మొట్టికాయ వేయడంతో ఇహలోకంలోకి వచ్చాడు.

“ఏంటా మతిమరుపు చేష్టలు. ఇలాగైతే కోట్లు గెలిచినట్టే” ఎత్తిపొడిచింది మణి.

“ఓనా పిచ్చిమణి..వాటికోసమేనే ఈ తంటా లన్నీ. ఈ పుస్తకం చూశావా! ఎంతోమంది జీవితాలను మార్చింది. దురదృష్టవశాత్తు దీనిని పూర్తిగా చదవకపోవడంతో నా బ్రతుకు ఇలా ఏడ్చింది. ఇప్పుడు దీని అవసరం మళ్లీ వచ్చింది. ముందు ముందు నువ్వే చూస్తావు దీని ఉపయోగమేంట్..” అని ఆ పుస్తకాన్ని బుల్లపై పెట్టి అట్టపెట్టెల్ని మళ్లీ అటక అనే జమ్మిచెట్టు మీద ఉంచాడు.

స్నానం చేసి వచ్చి తన ఐయ్యేఎస్ పుస్తకంలోని ఐదారు పేజీలను ఏకాగ్రతతో ఆపకుండా చది వాడు. భర్త పట్టుదల చూసి ద్రవ్యమణి ముచ్చటప డింది.

త్వరగా భోజనం ముగించి ఇద్దరూ రోడ్ పతి ప్రోగ్రామ్ ను చూడసాగారు. ప్రోగ్రామ్ గంభీరంగా చతురోక్తులతో సాగుతోంది. అజిత్ భాయ్ యాంక రింగ్ అద్భుతంగా ఉంది. పోటీదారుడు కూడా చురుగా సమాధానాలిస్తున్నాడు. నాలుగయ్యాక ఐదో ప్రశ్నను స్క్రీన్ పై చూపాడు అజిత్ భాయ్. కంటెస్టెంట్ తికమకపడి హెల్ప్ లైన్ అడిగాడు. శల భానికి నవ్వొచ్చింది. అంత చిన్న ప్రశ్నకు సమా

తనేమో వేడి ఆసనంపై కూర్చుని వేడివేడిగా సమాధానాలిస్తోంటే ఆశ్చర్యపోయి చెక్కులు రాసే పనిలో మునిగాడట అజిత్ భాయ్! చెక్కులు రాసేరాసీ చెయ్యి నొప్పి పెడుతోందని జోక్ చేశాడట. ఒక్క హెల్ప్ లైనూ తీసుకోకుండానే పది హేను ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పి రెండు కోట్లు కొట్టే శాడట!

ధానం తెలీనివాడు వేడి ఆసనం దాకా ఎలా వచ్చాడో అర్థంకాలేదు.

“మణీ. ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం నేను చెబుతాను. జవాబు వచ్చాక పోల్చి చూసుకో.” అని ఒంగి భార్య చెవిలో జవాబు చెప్పాడు.

హెల్ప్లైన్ తీసుకున్నా తప్పు జవాబు చెప్పి ఆసనధారుడు పోటీ నుంచి తప్పుకున్నాడు. అజిత్ భాయ్ చెప్పిన సమాధానం విని మణి బిత్తరపోయింది. ఆయన చెప్పినజవాబు, భర్త చెవిలో చెప్పిన జవాబు ఒకటే.

“ఇప్పుడు చదివిన పుస్తకంలోని మొదటిపేజీలోనే ఉందా జవాబు. చూశావుగా పుస్తక మహిమ.” శలభం మాటలు విన్న మణి బల్లపైని పుస్తకాన్ని శ్రద్ధగా కళ్లకద్దుకుంది.

సాయంత్రం ఆఫీస్ టైమ్ కాగానే కోఠికి వెళ్లాడు శలభం. పుస్తకాల షాపుకు వెళ్లి ఓ నాలుగు కొత్త పాత జి.కె. పుస్తకాలు కొన్నాడు.

ఇంటికొచ్చాక తెచ్చిన పుస్తకాలను మణికి చూపి, వాటిని ఐ.ఎ.ఎస్ పుస్తకంతో కలిపి విజయం నాదే అన్నట్లు విక్టరీ సింబల్ చూపాడు.

ఇన్నాళ్లు బద్ధకస్తుడనుకున్న భర్త నూతన ఉత్సాహాన్ని చూసి మంచిరోజులు వచ్చాయనుకుంది మణి. ఇక రేపట్టుంచి ఫోన్లు, ఎస్.ఎమ్.ఎస్ లతో హోరెత్తించాలి.” అనుకుని పుస్తకాలు చదువుతూనే ఏ అర్ధరాత్రో అపరాత్రో నిద్రలోకి జారాడు.

మరుసటి రోజు ఉదయం నుంచే కోటి కోసం వేట మొదలయ్యింది. ఫోన్లు, ఎస్ఎమ్ఎస్లతో ఎంత్రోకోసం ప్రయత్నించసాగాడు శలభం. ఉదయం లేచిన దగ్గర్నుంచి పడుకోబోయే వరకూ ఎలా ప్రీపేర్ కావాలో ఓ షెడ్యూల్ తయారు చేసుకున్నాడు.

రోజూ పడుకోబోయే ముందు ఆ రోజు చదివిన ప్రశ్నలకు సమాధానాలను మణికి అప్పజెప్పాలి. అది కండిషన్! అనుకున్నట్లుగానే ప్రిపరేషన్ సాగుతోంది. మణికూడా భర్త చెప్పే సమాధానాల పట్ల సంతృప్తిగానే ఉంది. రోడ్పతి ప్రోగ్రామ్ను ఇద్దరూ మిస్ కాకుండా చూస్తున్నారు. టీవిలోని పోటీదారుల కంటే ఎక్కువ ప్రశ్నలకు ముందుగానే సమాధానాలు చెప్పేస్తున్నాడు.

ఓవారం గడిచాక.. ఆఫీస్ కు చతుర వచ్చాడు. ఆ సమయంలో శలభమొక్కడే వాక్మన్ వింటున్నాడు. మిగతా స్టాఫంతా షరామామూలు. రెస్టారెంట్ల దగ్గర డ్యూటీ చేస్తున్నారు. చెవిలోని వాక్మాన్ చూసి చతురకు చిరాకేసింది.

ఇయర్ ఫోన్స్ లాగి, “ఏరా.. ఏం చేస్తున్నావు. ఖాళీ సమయాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుని ఏడవ చ్చుగా. అవకాశాలు మళ్లీ మళ్లీ రావు. ఇప్పుడు కోటిశ్వరుడివి కాకపోతే తలక్రిందులుగా తపస్సు చేసినా నీ జీవితకాలంలో కాలేవు. ఏం వింటు

న్నావా?” చెవులు పట్టుకు ఊపుతూ అడిగాడు.

“చతురా..నీవింతగా చెప్పాలా! ఇలా చెబితే అలా అల్లుకుపోవడం మా వంశంలో మొదటినించి ఉన్నదే. అవకాశాల కోసం ఎదురుచూడడం కాదు. అవకాశాలు సృష్టించుకోమన్నారు పెద్దలు. ప్రాప్తకాలజ్ఞత ప్రదర్శించడం నాకు తెలుసులే. నీలా మట్టి బుర్ర కాదు. నీ తలపై క్రాక్స్ లేవుగాని, ఉండుంటే ఎప్పుడో ఓ మర్రి చెట్టో, రావిచెట్టో మొలిచి ఉండేది. చేపట్టిన పనిని నిబద్ధతతో, చిత్తశుద్ధితో చేయడం మొదటినుంచి మాకున్న అలవాటు.”

మాటల్ని మధ్యలో బ్రేక్ చేస్తూ... “శ...ల...భా...” గాండ్రించాడు చతురమూర్తి.

చప్పున నోరు మూసుకుని “నే వింటున్నదే మిటో నీవే విను. విషయం అర్థమవుతుంది.” అని ఇయర్ఫోన్స్ తగిలించి ప్లే బటన్ నొక్కాడు.

కాసేపు విని సంతృప్తిగా తలాడించాడు చతుర. అదొక జనరల్ నాలెడ్జ్ కాసెట్. రోడ్పతి ప్రోగ్రామ్ కొరకు ప్రత్యేకంగా తయారైంది.

“ఈ ముక్కేదో నీ లెక్చర్ కు ముందే చెబితే పోయేదికదా! సో..నీవు రైట్ ట్రాక్ లోనే ఉన్నావు. ఫోన్లు, ఎస్.ఎమ్.ఎస్ ల సంగతి?”

“వాటికీ డోకా లేదు. ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాను.”

“గతంలో ఇలాంటి ప్రోగ్రామ్ లో పాల్గొన్న ఓవ్యక్తి ఈమధ్య తారసపడ్డాడు. ఎన్నో విలువైన సూచనలు చెప్పాడు. అలా రెస్టారెంట్ కు వెళ్లి మాట్లాడకుండా పద..”

జేబు తడుముకుంటూనే లక్ష్యసాధనలో ఇలాంటి ఇబ్బందులు సహజమని సర్దిచెప్పుకుని బయటకు అడుగులు వేశాడు శలభం.

చతుర తనదైన స్టైల్లో రెస్టారెంట్ లో ఓ అరగంట అర్జంట్ పనిని పూర్తి చేశాక కాని గొంతు విప్పలేదు.

“నువ్వు రోజూ ఏ న్యూస్ పేపర్ చదువుతావు?” వేళ్లను నాకుతూ అడిగాడు.

“ఒకపేపర్ అనేముంది. ఇలా టీ, కాఫీలకొచ్చినప్పుడు హోటల్లో ఏది కనబడితే దాన్ని తిరగేస్తాను.”

“అక్కడే పొరపాటు చేస్తున్నావు. నిన్ను మొన్న రోడ్పతి ప్రోగ్రామ్ లో అడిగిన ప్రశ్నలు ఎక్కడివనుకున్నావు?”

“ఎక్కడివి?” ఒంగి ఆత్రుతగా అడిగాడు శలభం.

“న్యూస్ పేపర్స్ లోవి..”

“ఆ..అవునా?”

“నిజం. అతను చెప్పింది కూడా అదే. న్యూస్ పేపర్స్ ను రెగ్యులర్ గా కూలంకషంగా చదివి నోట్స్ రాసుకోవాలన్నాడు.”

“వీలవుతుందంటావా!”

వీలు చేసుకోవాలి. ఒక గొప్ప లక్ష్యాన్ని సాధించాలి.

చాలంటే ఎన్నింటినో త్యాగం చేయాల్సి ఉంటుంది కదా!”

“ఓకేరా. అలాగే చేస్తాను.”

ఇక రోజూ నాలుగు రకాల దినపత్రికలను ఇంటికి తెప్పించుకోసాగాడు శలభం. తెల్లవారు ఝాము నాలుగుకు మొదలయ్యే షెడ్యూల్ రాత్రి పదకొండుకో, పన్నెండుకో ముగుస్తోంది.

బుక్స్ చదవడం, పేపర్లలోని ముఖ్యమైన న్యూస్ నోట్స్ రాసుకోవడం, పడుకోబోయే ముందు ద్రవ్యమణి ముందు చేతులు కట్టుకుని ఒప్పచెప్పడం.. ఇలా చాలా బిజీ అయ్యాడు శలభం.

ఆఫీస్ కెళ్లినా అదే ధ్యాసలో ఉండసాగాడు. ఏ కాస్త ఖాళీ సమయం దొరికినా జికె బుక్స్ తిరగేయసాగాడు. మధ్య మధ్యలో ద్రవ్యమణి ఫోన్ చేసి ప్రశ్నలడిగి క్రాస్ చెక్ చేస్తూ ఉంది.

ఓరోజు సెక్షన్ సూపరింటెండెంట్ నుంచి శలభానికి పిలుపొచ్చింది. ఆయన రూమ్ లోకి వెళ్లాడు.

“కూర్చో.”

“థాంక్యూ సర్.”

“మీ బంధువులెవరైనా ఎర్రగడ్డ హాస్పిటల్లో ఉన్నారా?”

“లేరండి. దేనికి సార్?”

“నువ్వు వాళ్లను చూసేందుకు అప్పుడప్పుడూ వెళ్లొస్తుంటావేమోనని..”

“మీకా అనుమానం దేనికొచ్చింది సార్?” కళ్లు మూసుకుపోకుండా బలవంతంగా ఆపుకుని నీరసంగా అడిగాడు.

“ఓసారి ఈ ఫైల్ చూడు. నీకే అర్థమవుతుంది.” ఫైల్ ను ముందుకు తోశాడాయన.

కాసేపు అది చూడగానే పరిస్థితి అర్థమయింది. ఆఫీస్ పేపర్ల వెనుకవైపు ఖాళీలో మణికి చెప్పలేకపోయిన ప్రశ్నల తాలూకు జవాబులు ఒక్కోటి పదిసార్లు కాపీ రైటింగ్ రాసి ఉంది. నాలిక్కరుచుకున్నాడు శలభం. తన ప్రిపరేషన్ ప్రభావం వల్ల జరిగిన తప్పిదమది. పదిసార్లు సారీ చెప్పి ఫైలును సరిచేసేందుకు తన సీటుకు వెళ్లాడు.

ఇలా రకరకాల అపసవ్యాల మధ్య ప్రిపరేషన్ సవ్యంగానే సాగుతోంది. చతురతో రెస్టారెంట్లో మాట్లాడడం, మణి పరీక్షల్లో విజేతగా నిలవడం, ఆఫీస్ లో అయోమయం, నిద్రలో జి.కె. బిట్స్ కలవరించడం, రెగ్యులర్ ఫోన్ కాల్స్, ఎస్ఎమ్ఎస్ లు... శలభం జీవితంలో భాగమయ్యాయి.

ఓరోజు ఆఫీసులో ఫైల్ చూస్తూనే సగం కళ్లు తెరుచుకుని నిద్రపోసాగాడు. ప్రశాంతతను భగ్నం చేస్తూ కొత్తరింగ్ టోన్ కర్తకతోరంగా కేకేసింది. కలలో అజిత్ భాయ్ తో కరచాలనం చేస్తోన్న వాడల్లా ఉలిక్కిపడి ఫోన్ ను చెవికి ఆన్చాడు. అవతలి వారు చెప్పిన మాటలు వినగానే ఒక్కక్షణం మెదడు మొద్దుబారినట్లయ్యింది. జీవకణాలన్ని ఒక్కక్షణం తమ క్రియల్ని ఆపి మరుక్షణం పుంజుకున్నాయి.

“యాహూ..” అని గట్టిగా కేకేశాడు.

స్టాఫంతా రెస్టారెంట్ల పూర్వజన్మ బాకీలు చెల్లిస్తూ ఉండబట్టి సరిపోయింది. లేకుంటేనా..కేక దెబ్బకు రక్తంకారే చెవుల్ని మూసుకుని ఆసుపత్రికి పరిగెత్తాల్సి వచ్చేది. మరి సామాన్యమైన విషయమా? శలభం...రోడ్పతి ప్రోగ్రామ్ లో పాల్గొనేందుకు

కాసేపు అది చూడగానే పరిస్థితి అర్థమయింది. ఆఫీస్ పేపర్ల వెనుకవైపు ఖాళీలో మణికి చెప్పలేకపోయిన ప్రశ్నల తాలూకు జవాబులు ఒక్కోటి పదిసార్లు కాపీ రైటింగ్ రాసి ఉంది. నాలిక్కరుచుకున్నాడు శలభం. తన ప్రిపరేషన్ ప్రభావం వల్ల జరిగిన తప్పిదమది. పదిసార్లు సారీ చెప్పి ఫైలును సరిచేసేందుకు తన సీటుకు వెళ్లాడు.

ఎంపికయ్యాడు. క్షణాల్లో విషయం అందరికీ తెలిసి అభినందించారు. ఫోన్ చేసి చతురకు, మణికి విషయం చెప్పాడు. ప్రశంసలు కుప్పలుగా వచ్చిపడ్డాయి.

ప్రోగ్రామ్ కు ముంబాయి వెళ్లేందుకు ఇంకో వారం రోజులుంది. తనతోపాటు ఇంకొకరిని కూడా వెంట తెచ్చుకోవచ్చు.

ఇంకో నాలుగురోజుల్లో వెళతాడనగా చతుర పట్టుబట్టి మిత్రులందరికీ పార్టీ అరేంజ్ చేయించాడు. శలభానికి ఇష్టం లేదు. గెలుచుకొచ్చిన డబ్బుతో పార్టీ ఇస్తే సబబుగా ఉంటుందనుకున్నాడు. కానీ, అందరూ పట్టుబట్టడంతో తప్పలేదు.

ఖర్చు ఇరవై వేలైంది. గుడ్డిలో మెల్లగా ప్రోగ్రామ్ కు వెళ్లొచ్చాక ఆ డబ్బు ఇస్తాడని రెస్టారెంట్ వాడికి చతుర హామీ ఇచ్చాడు. అజిత్ భాయ్ తో కలుస్తానన్న ఆనందం ఒకవైపు, ఇరవైవేల పార్టీ బిల్లు మరోవైపు మనసును ఆక్రమించుకోగా మెల్లగా ఇల్లు చేరాడు శలభం.

అతనికోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్లు వాకిట్లోనే ఉంది ద్రవ్యమణి.

“ఒకసారి నవ్వండి.” అంది ఎలాగూ మొహంలో తర్వాత నవ్వండదు. అని మనసులో అనుకుని బలవంతంగా మొహాన్ని నవ్వమోడ్లోకి తెచ్చాడు.

“మీతోపాటు ముంబాయి రావాలి. అజిత్ భాయ్ ని పరిచయం చేసుకోవాలి. ఛానల్లో కనిపించాలి. అందుకే రిచ్ గా ఉండాలని.” అని టీపాయ్ ఫైని షాపింగ్ మెటీరియల్ చూసింది.

కారీబాగ్స్ లోంచి వాటిని తీసి చూడకుండానే ప్రక్కనున్న బిల్లు తీశాడు శలభం. “ఓ రవ్వల నెక్లెస్, నాలుగు పట్టుచీరలే తీసుకుంది. వచ్చే పండక్కు కూడా ఇందులోనే సర్దుకుంటానులే.” మణి మాటలు వినకుండానే టోటల్ ఫిగర్ చూశాడు. గుండె గుభేల్ మంది. ఐదుపక్కన నాలుగు సున్నాలు. అంటే యాభై వేలు.

ఒళ్లంతా చెమటలు పట్టాయి.

“మీరేమీ టెన్షన్ పడద్దు. పోటీకి ముందు టెన్షన్ పడితే తెలిసిన సమాధానాలు కూడా చెప్పలేకపోవచ్చు. మీరీ బిల్లు గురించి ఆలోచించొద్దు. మనం ఖచ్చితంగా కోటి రూపాయలైనా గెలుస్తామన్న నమ్మకం నాకుంది.” భర్తను ఓదార్చింది.

చిన్నప్పుడు పరీక్షలకు ముందు టెన్షన్ పడి మార్కులు తగ్గిన సబ్బట్లు గుర్తొచ్చాయి శలభానికి. అందుకే ప్రోగ్రామ్ కు వెళ్లి వచ్చేంత వరకూ బాధకు, సుఖానికి అతీతంగా స్థితప్రజ్ఞుడిలా ఉండాలని మనసును రాయి చేసుకున్నాడు.

ముంబాయి వెళ్లడానికి రెండ్రోజుల ముందు ఫైట్ టికెట్స్ కొరియర్ లో వచ్చాయి. శలభం స్థితప్ర

జ్ఞుడయ్యాడు కదా! అందుకే వాటిని చూడగానే ఎగిరి గంతేయలేదు. నిర్వికారంగానే ఉన్నాడు. మణికి కూడా దాన్ని సాధారణ విషయంలా చెప్పాడు. ఒక్కరోజులోనే విషయం చుట్టుప్రక్కలవాళ్లకు, కొలీగ్స్ కు, స్నేహితులకు తెలిసిపోయింది.

ఫైట్ ఎక్కేరోజు అందరూ విమానాశ్రయానికి వచ్చారు. చేతులు చాచి, మూతులు సాగదీసి ‘బెస్టా ఫెలక్స్’ చెప్పారు.

కొత్తపట్టుచీరలో ద్రవ్యమణి మెరిసిపోతోంది. కానీ, శలభయే సాధారణ దుస్తుల్లో ఒక చెంప నవ్వు, మరో చెంప విషాదాన్ని చూపుతున్నాడు. చతుర తట్టుకోలేకపోయాడు. సంతోష సమయంలో మౌన విషాదరాగం నచ్చలేదు. ఆపకుండా చక్కలి గిలి పెట్టాడు. శలభానికి నవ్వక తప్పలేదు.

ఓ నాలుగు రోజుల తర్వాత బేగంపేట ఎయిర్ పోర్ట్ మళ్లీ సందడిగా మారింది. శలభం రోడ్ పతి ప్రోగ్రామ్ లో పాల్గొని వచ్చాడు. వెళ్లేటప్పుడు మణి

వారికి వేడి ఆసనం అవకాశం. ఆశ్చర్యం. శలభం అతివేగంగా సమాధానమిచ్చి అజిత్ భాయ్ ఎదురుగా ప్రశ్నలకు సిద్ధమయ్యాడు.

ఒక్కో ప్రశ్నకు అవలీలగా జవాబు చెప్పసాగాడు. ఒక్కోసారి స్క్రీన్ పై నాలుగు సమాధానాలు రాకముందే జవాబు చెప్పేస్తున్నాడు. వరుసగా ఐదుప్రశ్నలకు జవాబిచ్చి ఇరవై వేలు గెలిచాడు. ఒక్క హెల్ప్ లైన్ కూడా తీసుకోలేదు. ఆరవ ప్రశ్ననుంచి తొమ్మిదో ప్రశ్న వరకు కూడా అదే స్పీడు. అజిత్ భాయ్ ప్రశంసిస్తున్నాడు. టీవి చూస్తోన్న వారంతా శలభం రెండుకోట్లు గెలిచే ఉంటాడని, కావాలనే ముఖం మాడ్చుకున్నాడని గట్టిగా నమ్మారు.

మూడులక్షలు గెలిచాడు. ఏడో ప్రశ్నకు జవాబిస్తే ఆరులక్షలు. ఆపై తప్పుచెప్పినా ఆరులక్షలు మిగులుతాయి. ఏడో ప్రశ్న కంప్యూటర్ తెరఫైకొచ్చింది. ఏ ఒక్క హెల్ప్ లైన్ తీసుకోకుండానే టక్కున జవాబి

చ్చాడు శలభం. అజిత్ భాయ్ ఒక టీకి రెండు మార్లు మరీ మరీ అడిగి ఆ జవాబునే లాక్ చేశాడు. సరైన జవాబు బ్రేక్ తర్వాత చూసేవారిలో టెన్షన్ పెరిగిపోతోంది.

బ్రేక్ తర్వాత మళ్లీ ప్రోగ్రామ్ మొదలు..

“శలబంజీ.. ఓ జవాబ్ గల్లత్ హై..” అజిత్ భాయ్ మాటల్లో సానుభూతి సెన్సెక్స్ భారీ సాయిలో పతనం. కేవలం ఇరవైవేల చెక్కుతో వెనుతిరిగాడు.

ప్రోగ్రామ్ చూస్తోన్న మిత్రులంతా శలభం నిరాసక్త మొహం సహజ పరిణామమే అనుకున్నారు. చతురకైతే, ‘ఓ మంచి పార్టీ మిస్సయ్యాం.’ అన్న బాధ నరాల్ని పిండేసింది.

మరుసటిరోజు ఆఫీసులో

అందరి ఊరడింపులూ అయ్యాక చతుర కూడా ఓదార్చాడు. ‘స్థితప్రజ్ఞత’ ఎటుపోయిందో. బావురు మంటూ చతుర చొక్కాకు కన్నీళ్ళు తుడుచుకున్నాడు శలభం.

ఇంతలో ‘సార్.. మీకో పోస్ట్..’ అంటూ శలభానికో లెటర్ తెచ్చిచ్చాడు అటెండర్.

అది తీసి చూసిన వెంటనే దబ్బీ మని బల్లపై పడి పోయాడు శలభం.

‘ఏచావు కబురు మోసుకొచ్చిందో..’ అనుకుని ఉత్తరం తీసి చూశాడు చతుర.

అది ఉత్తరం కాదు. శలభం సెల్ ఫోన్ పోస్ట్ పెయిడ్ బిల్. ఫోన్లు, ఎస్.ఎమ్.ఎస్.లు కలిసి ఓ యాభైవేలయ్యాయి.

‘మూలిగే నక్కపై తాటిపండ్ల ఇది. అయినా కోట్లు కావాలంటే లక్షలు ఖర్చుపెట్టకుంటే ఎలా..’ అనుకుంటూ శలభం మొహంపై నీళ్లు చల్లి లేపే పని లోపడ్డాడు చతుర.

మొహంలో తాండవించిన సంతోషం ప్రస్తుతం లేదు. శలభం షరా మామూలే. స్థితప్రజ్ఞుడు కదా! ఆహ్వాన గుంపుకు నాయకుడైన చతురకేమీ పాలు పోలేదు. బహుశా సీక్రెసీ మెయింటెయిన్ చేస్తున్నాడనుకున్నాడు. ప్రెజ్ మనీ వివరాలు తనడిగినా చెప్పడని భావించి శలభా ప్రోగ్రామ్ ఏరోజు వస్తుంది.” పొదుపుగా అడిగాడు.

“వొచ్చే శుక్రవారం..” అంతకు మించి ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడక, ఆటో పిలిచి ఇంటికిపోయాడు.

వచ్చిన మిత్రులందరికీ ఏమీ పాలు పోలేదు. తమ పనులకు, ఆఫీస్ పనులకు సెలవుపెట్టినా శలభం ప్రవర్తన వల్ల సార్థకత లభించలేదు. ఉస్సూరు మనుకుంటూనే ‘వీడి సంగతి ప్రోగ్రామ్ వచ్చాక చూద్దాం.’ అనుకుని వెళ్లిపోయాడు.

శుక్రవారం రాత్రి తొమ్మిదికి ప్రోగ్రాం మొదలయింది. ముందుగా వేగంగా సమాధానమిచ్చిన